

VAKANTIEBOEKEN

Topthrillers die feit en fictie vermengen

Voor de vakantiekofter maakt Arjen Ribbens een selectie: vier thrillers beoordeeld met vijf ballen, vier stadsgeschiedenissen.

Dennis Lehane: De infiltrant, The House of Books, 656 blz. €10

Het meesterwerk van een van de beste Amerikaanse misdaadauteurs: Dennis Lehane's *The given day* uit 2008. Het decor: Boston na de Eerste Wereldoorlog, een stad in de greep van werkloosheid, de Spaanse griep en anarchistische aanslagen. *'The powers that be'* verkeren op voet van oorlog met de 'communistische' vakbonden, die zich sterk maken voor de door armoede geteisterde bevolking. Danny Coughlin, een jonge agent, de zoon van een commissaris, wordt gevraagd om te infiltreren bij de pas opgerichte politievakbond. De infiltrant komt al snel tot de ontdekking dat zijn opdrachtgevers een veel groter gevaar voor de stad vormen dan de bonden.

De infiltrant is een groots epos over een turbulente episode uit de Amerikaanse geschiedenis, geschreven in een superieure stijl en met verrad als het centrale thema. Trouweloosheid speelt ook een rol bij een opmerkelijke verhaallijn die Lehane door zijn roman heeft vervlochten. Het boek begint en eindigt met Babe Ruth, de legendarische honkballer die in 1919 overstapte van de Boston Red Sox naar de New York Yankees. Ter verduidelijking: dat is alsof Barcelona-held Lionel Messi opeens het shirt van Real Madrid aantrekt.

Philip Kerr: Berlijnse trilogie, Boekerij, 688 blz. €19,95

Nog een imposante, historische stadsgeschiedenis verpakt in misdaadverhalen: Philip Kerr's *Berlijnse trilogie*, drie akelig goede romans over nazi-Duitsland.

Net als Lehane vermengt Kerr feit en fictie. Bernie Gunther, een naar Philip Marlowe gemodelleerde privédetective, heeft zich in het vooroorlogse Berlijn gespecialiseerd in het opsporen van vermiste personen. Gunther is een hondsbrutale en geestige anti-nazi. Maar wel een anti-nazi die zich bedient van dezelfde kwalijke praktijken als zijn tegenstanders. Op zijn speurtochten verkeert hij regelmatig in kringen van hooggeplaatste nazi's, zoals Heinrich Himmler. Het knappe van de Gunther-romans is dat Kerr aannemelijk maakt hoe onduidelijk de scheidslijnen tussen goed en kwaad kunnen zijn.

Wie de smaak te pakken krijgt (de kans daarop is groot), is niet snel uitgelezen. Kerr schreef namelijk nog zes thrillers met zijn anti-held Bernie Gunther in de hoofdrol.

Jens Lapidus: Snel geld, A.W. Bruna, 432 blz. €10

De Zweedse strafrechtadvocaat Jens Lapidus schreef drie lijvige boeken over crimineel Stockholm: *Snel geld*, *Bloedlink* en *Val dood*. Een trilogie die minder wijdlopieg en veel beter geschreven is dan de succesvolle Millennium-reeks van zijn landgenoot Stieg Larsson.

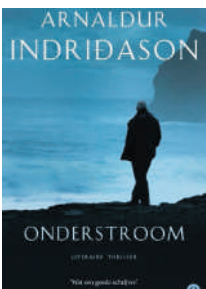
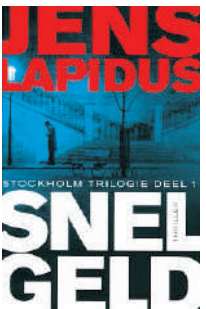
Lapidus schrijft als een mitrailleur: in staccatozinnen vol straattaal (petje af voor vertaler Jasper Popma). Een voorbeeld uit *Snel geld*: „Het leven scheet op Jorge. Het leven zoog paardenballen. Nooit terugstaren. Je altijd gewillig in je reet laten nemen – zonder te piepen. De bajes vrat zijn energie. Hij had een plan. En het was kapot goed.”

Bij Lapidus geen detective in de hoofdrol. Hij toont de stad steeds vanuit het perspectief van criminelen: jonge allochtonen uit de buitenwijken die met cocaïnehandel hun dure sneakers betalen of Joegoslavische bodybuilders die lol hebben in botten breken. Zeer onderhoudend. Of, om met Lapidus te spreken: kapot wreed.

Arnaldur Indridason: Onderstroom, Querido, 256 blz. €10

Reykjavik is het decor van de romans van Arnaldur Indridason. Een weerbarstige stad waar het altijd donker en koud lijkt, omringd door ruige natuur waar geen eind aan komt. Maar hoe geïsoleerd IJsland ook is, de boeken van Indridason gaan over verrassend herkenbare problemen: racisme, xenofobie, verslaving, kindermisbruik enzovoorts.

Het maakt niet veel uit welke van zijn zestien misdaadromans u uitkiest: ze zijn alle goed tot zeer goed. Niet alleen is de melancholieke inspecteur Erlendur (de hoofdpersoon in de meeste boeken) een sympathiek personage, Indridason is een stilist met een groot inlevingsvermogen en een fijnzinnig gevoel voor humor. Betere spannende boeken voor in de vakantiekofter zijn lastig te vinden.

In de bibliotheek van de Rijksuniversiteit Groningen zit hier en daar een enkele student te schrijven aan een scriptie of achterstallig werk in te halen. Pas over drie weken, op 2 september, wordt het academisch jaar geopend. Volgende week, op 12 augustus, begint de introductie voor nieuwe studenten.

Stil land

Het is stil in Nederland. In alle regio's hebben kinderen nog zo-merkervakantie. Dat is deze week voor het laatst: maandag beginnen in het zuiden van het land de basisscholen weer. Noord heeft nog vrij tot 18 augustus, Midden-Nederland tot 1 september.

De laatste week van juli en de eerste augustusweken zijn doorgaans de rustigste weken van het

jaar. Miljoenen Nederlanders zijn dan met vakantie. Volgens het Nederlands Bureau voor Toerisme & Congressen (NBTC) gaan Nederlanders dit jaar in totaal 9,8 miljoen keer met vakantie in de maanden juli en augustus; 4,4 miljoen in eigen land, 5,4 miljoen in het buitenland.

Het merendeel van de binnenlandse vakanties wordt doorge-

bracht op campings en bungalowparken. Voor een buitenlandse vakantie zijn Frankrijk, Duitsland en Spanje favoriet. Vergeleken met voorgaande jaren blijven we dichterbij huis en gaan we minder vaak naar verre bestemmingen, aldus het NBTC.

Tekst RIANNE VAN DIJCK, foto's KEES VAN DE VEEN

Leidster Marion van Kinderopvang Kastanjeplein, groep Uiltjes, heeft normaal negen kinderen in haar groep. Nu zijn er dat soms maar twee of drie. „Dan kunnen we eens een wandelingetje maken, of een zwembadje neerzetten. De kinderen krijgen veel meer aandacht.”

Bij zonnestudio Sunday's in Groningen hebben ze normaal zo'n tweehonderd klanten op een dag. De afgelopen weken waren dat er maar zo'n veertig à vijftig. Mede-eigenaar Rob de Boer: „Zelfs met dat mooie weer willen mensen die werken toch even een kleurtje komen halen.”

In Bowlingcentrum Groningen is het nu het aller-, aller-, allerrustigst, zegt bedrijfsleider Hans Hollé, „zo'n 20 procent van wat we normaal aan bezoekers hebben”. Dus gaan ze pas om 15 uur open, in plaats van om 10 uur 's ochtends. „Als de bouwvak hier volgende week voorbij is, trekt het langzaam weer aan.”

Speelparadijs Monkey Town in Groningen is deze zomer tien dagen dicht geweest vanwege het warme weer. „Dan komt er toch niemand. Ouders zoeken hun vertier dan buiten”, aldus directeur Marten Bos. De dagen dat ze wel open waren, waren erg stil. „Maar de kinderen hoorde je niet klagen, die hadden alle ruimte.”